

بررسی و تشخیص درماتوفیت ها در محیط های تهیه شده از عصاره برنج

دکتر سمود املی^۱، فریوش پارسایی نسب^۲، محسن گرامی شعار^۱

واژه های کلیدی: درماتوفیت ها، محیط کشت، عصاره برنج

چکیده

درماتوفیت ها، معمولاً از روی خصوصیات ظاهری و ریزیبی آنها در محیط کشت سابوردکستروز آگار تشخیص داده می شوند. فقدان کنیدی زایی، وجود شباهت های بسیار میان گونه های مختلف درماتوفیت و نیز وجود گونه های بینابینی عمل تشخیص را دشوار کرده اند. در این مطالعه از دانه برنج که دارای مواد غذایی پایه می باشد، برای تهیه محیط های کشت مغذی، جهت کمک به تشخیص قطعی و سریع تر عوامل درماتوفیتی شامل ت. متاگروفایتیس واریته متاگروفایتیس، ت. روبروم، ت. ویولاستوم، ت. وروکوزوم، ت. شوکن لاینی، م. کنیس، م. جیپستوم و اپیدیموفایتون فلوکوزوم استفاده شده است. به این ترتیب که ابتدا از دانه برنج عصاره گیری کرده و برای جامد کردن آن میزان ۲ درصد آگار اضافه گردید از این عصاره ها به محیط سابوردکستروز آگار نیز اضافه شد. محیط های آگار آگار و سابوردکستروز آگار به عنوان شاهد مورد استفاده قرار گرفتند.

بطوری که در این مطالعه مشخص گردید، درماتوفیت های مورد بررسی، در محیط آگار آگار رشد کامل نداشتند و در محیط های تهیه شده از عصاره برنج رشد سریع و واضح تری نسبت به سابوردکستروز آگار مشاهده شد. اندازه کلنی ها نیز در آنها بزرگتر بود. رنگدانه قرمز ت. روبروم پس از حدود ۸ روز ظاهر گشت و ظاهر کلنی ت. متاگروفایتیس کاملاً مشخص بود. کنیدی زایی نیز در این محیط ها به خوبی انجام گرفت، بطوری که ت. ویولاستوم و ت. وروکوزوم که بطور معمول فاقد کنیدی هستند، میکرو و ماکروکنیدی تولید کردند.

استفاده از عصاره برنج در تهیه محیط کشت درماتوفیت ها دارای مزایای زیادی بوده و همچنین موجب کاهش هزینه های خرید و ورود محیط های کشت موجود به صورت تجاری می گردد و امکان تهیه آن نیز در تمامی آزمایشگاه ها با حداقل تجهیزات وجود دارد.

۱- گروه انگل شناسی و فارغ شناسی پزشکی، دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، صندوق پستی ۶۴۴۶-۱۴۱۵۵، تهران، ایران.

۲- دانشکده میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، ایران.

سرآغاز

درماتوفیت ها، گروه هموزن قارچ های کراتینوفیل هستند که با استقرار در لایه های شاخی غیرزنده پوست، مو و ناخن موجب ایجاد بیماری در انسان می گردند (۷). درماتوفیت ها در سه جنس آنامورف *ترایکوفایتون*، *مایکروسپوروم* و *اپیدرموفایتون* بسته به ساختمان های کتیدایی طبقه بندی می شوند.

معیار اولیه برای شناسایی درماتوفیت ها مورفولوژی میکروسکوپی، بافت کلنی و رنگدانه کلنی روی محیط کشت سابوردکستروز آگار (S) می باشد (۴). پلی مورفیسم و کتیدی زایی متغیر و یا فقدان آن مشکلات اساسی را برای شناسایی این گونه ها بوجود آورده و همچنین گاهی گونه های جدا شده به اشکال بینابینی بوده و تشخیص این انواع از اشکال معمول چندان آسان نمی باشد (۶). درعین حال تعیین نوع درماتوفیت های مسئول بیماری علاوه بر اینکه به شناسایی میزان انتشار و بیماری زایی این عوامل کمک می کند، در بکاربردن روش های مختلف درمانی و مدت دوره درمان نیز مؤثر است.

بنابراین جهت رفع این اشکالات، استفاده از معیارها و ویژگی های دیگر از جمله روش های فیزیولوژیک و بکاربردن محیط های کشت افتراقی ضروری می باشد.

باتوجه به اهمیت گیاهان در زندگی روزمره و استفاده آنها از قدیم الایام در طب برآن شدیم، با استفاده از عصاره دانه برنج (از نوع برنج گرده یا آشی)، برای درماتوفیت های شایع نیز محیط کشتی تهیه کنیم (۲). از دانه برنج به دلیل مغذی بودن استفاده های تغذیه ای و درمانی زیادی می شود. برنج معمولی دارای ۱۲ تا ۱۳ درصد آب، ۷۷ تا ۸۰ درصد فیبرات های کربن ۵/۱۴ تا ۹/۸ درصد مواد ازته، ۰/۱ تا ۳/۱۸ درصد مواد چرب و نیز دارای لیزولسیتین^۱ می باشد (۲). بدیهی است درماتوفیت ها در محیطی که از عصاره دانه برنج تهیه شده است، خواص متفاوتی در مقایسه بامحیط سابوردکستروزآگار معمول نشان می دهند، که استفاده از آن به تشخیص آزمایشگاهی کمک بسزایی خواهد کرد. به علاوه این عمل هزینه کمتری در مقایسه بامحیط های کشت شیمیایی که به صورت تجارتي موجودند دربرخواهد داشت و به سادگی درهر آزمایشگاهی با حداقل امکانات قابل تهیه و استفاده می باشد.

نمونه گیری و روش بررسی

دراین بررسی رشد هشت گونه درماتوفیت شایع شامل *ترایکوفایتون منتاگروفایتیس*، *ترایکوفایتون روپروم*، *ترایکوفایتون ویولاستوم*، *ترایکوفایتون وروکوزوم*، *ترایکوفایتون شوئن لاینی*، *مایکروسپوروم کنیس*، *مایکروسپوروم جیپسوم* و *اپیدرموفایتون فلوکوزوم* در محیط کشت ساخته شده از دانه برنج مورد بررسی قرار گرفت.

ابتدا از دانه برنج عصاره های آبی ۵ و ۱۰ درصد تهیه می شد. عمل عصاره گیری به این ترتیب بود که ابتدا پودر دانه برنج را وزن کرده به آن آب مقطر اضافه می گردید. مخلوط به مدت دو ساعت تحت حرارت حدود ۴۵ درجه سانتی گراد روی دستگاه شیکر قرار داده به مدت ۴۸ - ۲۴ ساعت در حرارت آزمایشگاه نگهداری می شد. سپس عصاره صاف گشته، تفاله باقیمانده دور ریخته می شد. پودر آگار آگار به میزان ۲ درصد به عصاره اضافه کرده پس از حرارت دادن و حل شدن آگار، عصاره به مدت ۱۵ دقیقه در حرارت ۲۵ درجه سانتی گراد اتوکلاو شده. در پلیت های استریل یک بار مصرف تقسیم و پس از خنک شدن مورد استفاده قرار می گرفتند. از این عصاره ها به میزان ۵ و ۱۰ درصد به محیط سابوردکستروز آگار نیز اضافه می گردید. از محیط آگار آگار نیز به عنوان شاهد استفاده می شد و تمامی ارگانیسم ها در این محیط و نیز سابوردکستروز آگار کشت داده می شدند و مورد بررسی قرار می گرفتند. به منظور یکسان بودن میزان ماده تلقیحی در این محیط ها از درماتوفیت ها سوسپانسیون در آب مقطر با استفاده از کشت آنها در محیط سابورد تهیه و سپس مقداری دترجنت، به منظور پایین آوردن میزان کشش سطحی و معلق ماندن کنیدی ها در آن اضافه می شد. سپس با استفاده از آئس حلقوی از این سوسپانسیون ها در محیط های یاد شده به طور همزمان عمل تلقیح انجام می گرفت. این روش به منظور مقایسه زمان تشکیل کلنی درماتوفیت ها و نیز اندازه و ظاهر کلنی ها روی محیط های مختلف صورت می گرفت. از این درماتوفیت ها، کشت روی لام نیز به منظور بررسی خصوصیات ریزیمنی به عمل می آمد. محیط های تلقیح شده در ۲۶ درجه سانتی گراد نگهداری و هر یک روز در میان مورد بررسی و ارزیابی قرار می گرفتند.

یافته ها

بطوری که در این مطالعه مشخص گردید، درماتوفیت های مورد بررسی در محیط آگار آگار (محیط شاهد)، رشد کامل و واضحی نداشتند. در محیط سابوردکستروز آگار حاوی ۵ و ۱۰ عصاره برنج رشد کلنی ها نسبت به سابوردکستروز آگار، سریع تر و واضح تر بوده، شکل ظاهر کلنی ها در آن مشابه ظاهر آنها در سابوردکستروز آگار بود. با این تفاوت که کلنی ها اندازه بزرگتری نسبت به محیط سابوردکستروز آگار داشتند. از نظر وجود رنگدانه نیز، رنگدانه ها در آن نمایان تر بودند مانند رنگدانه قرمز، ت، روبروم، کنیدی زایی نیز در این محیط، به طور کلی خیلی بهتر از محیط سابوردکستروز آگار تحریک گشت.

کلنی ها از نظر یافت، رنگ، اندازه، زمان تشکیل و کنیدی زایی در محیط تهیه شده از عصاره برنج دارای خصوصیتی بودند و در برخی موارد می تواند ارزش تشخیص داشته باشد که در زیر خصوصیات درماتوفیت های مورد بررسی در این مطالعه، در محیط تهیه شده از عصاره برنج، شرح داده می شود.

کلنی ت. متناگروفاپتیس در این محیط پس از ۳ روز به راحتی قابل مشاهده گشت و پس از گذشت ۳ - ۲ روز، کلنی به صورت دایره متحدالمرکز درآمد که مرکز آن زرد مایل به کرم (پودری) و اطراف آن سفید (پودری) با حاشیه سفید پرزی بود. در قسمت زرد کرم رنگ قطرات شفاف دیده شد. رشد این درماتوفیت در این محیط وسیع است بطوری که پس از یک هفته اندازه کلنی در محیط ۱۰ درصد دو برابر اندازه آن در محیط سابوردکستروز آگار بود (نگاره ۲۸).

در مشاهده ریزیبی کنیدی زایی مطلوبی وجود داشت (شترنگ ۱).

کلنی ت. روبروم در این محیط پس از ۵ - ۴ روز به راحتی قابل مشاهده گشت. کلنی به صورت سفید رنگ بوده و پس از حدود ۸ روز در محیط ۵ درصد رنگدانه صورتی مایل به قرمز داده که پس از چند روز کاملاً قرمز و در محیط ۱۰ درصد رنگدانه قرمز نمایان شد (نگاره های ۳۸ و ۴A). در مشاهده ریزیبی، کنیدی زایی به صورت میکرو و ماکروکنیدی وجود داشت (شترنگ ۱).

کلنی ت. ویولاستوم در این محیط از حدود روز دهم به رنگ سفید با رشد شعاعی قابل مشاهده بوده. پس از ۵ تا ۹ روز رنگدانه سرخ مایل به بنفش در محیط ظاهر گردید و کلنی کمی به صورت چین خورده درآمد. در مشاهده ریزیبی، میکروکنیدی و نیز ماکروکنیدی دیده شد که در مقایسه با محیط سابوردکستروز آگار، کنیدی زایی را به خوبی تحریک کرده بود (شترنگ ۱) (نگاره ۶ B و ۷).

کلنی ت. وروکوزوم در این محیط از حدود روز ۱۰ تا ۱۲ به رنگ سفید مایل به کرم قابل مشاهده گشته در محیط ۱۰ درصد رشد بیش از محیط ۵ درصد بود. در مشاهده ریزیبی، کنیدی زایی به خوبی تحریک شده بود (شترنگ ۱).

کلنی ت. شوئن لاینی در این محیط از حدود روز هشتم به صورت سفید بی رنگ ظاهر گشته و پس از گذشت ۱ تا ۲ هفته دیگر به صورت چین خورده مغزی شکل درآمد. رشد در مقایسه با محیط سابوردکستروز آگار وسیع تر بود (نگاره ۵ B). در مشاهده ریزیبی، میسلیم های شاخ گوزنی قابل مشاهده بودند (شترنگ ۱).

کلنی م. کنیس در این محیط از روز سوم یا چهارم با رنگدانه زرد فسفری قابل مشاهده شد و اندازه کلنی در مقایسه با محیط سابوردکستروز آگار خیلی بیشتر بود. در مشاهده ریزیبی کنیدی زایی به خوبی انجام شده بود (شترنگ ۱ و نگاره ۸).

کلنی م. جیسیسوم در این محیط از روز سوم به صورت نخودی یا شیر قهوه ای در مرکز و سفید در اطراف با حاشیه مضرس قابل مشاهده گشت. در قسمت مرکزی کلنی قطرات شفاف دیده شد و به طور کلی رشد کلنی خیلی وسیع بود. در مشاهده ریزیبی نیز کنیدی زایی به خوبی انجام گرفت (شترنگ ۱، نگاره ۹ B).

کلنی اپیدرموفایتون فلوکوزوم در این محیط پس از یک هفته دارای رشد شعاعی و به رنگ زرد مایل به سبز پسته ای دیده شد. در مشاهده ریزیبی نیز کنیدی زایی به خوبی تحریک شده

بود (شترنگ ۱).

گفتگو و بهره گیری پایانی

نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که تمامی درماتوفیت های مورد بررسی در محیط تهیه شده از عصاره دانه برنج به خوبی رشد نموده اند. پژوهشگران دیگر نیز مشاهده کردند که همه گونه های میکروسپوروم روی محیط برنج^۱ به خوبی رشد می کنند (۸).

در تحقیق حاضر از عصاره آبی دانه برنج برای ساختن محیط کشت استفاده کرده برای جامد کردن آن آگار اضافه شده است. درحالی که در محیط برنج، دانه برنج با آب مقطر اتوکلاو می شود که در واقع برنج به حالت پخته شده درمی آید. به نظر می رسد محیط تهیه شده از عصاره برنج از نظر کیفیت بهتر باشد. زیرا سطح محیط کاملاً صاف بوده و کلتی های رشد کرده در آن به خوبی قابل تشخیص می باشد.

به طور کلی در بیشتر قارچ های مورد مطالعه نظیر ت. متاگروفایتیس، ت. سوتین لاینی، م. کنیس و م. جیپسوم، رشد کلتی در مقایسه با محیط سابورودکستروز آگار بیشتر بوده و در برخی موارد اندازه کلتی حتی تا دوبرابر آن در محیط سابورودکستروز آگار نیز می رسد. این رشد وسیع می تواند به دلیل دارا بودن مواد غذایی پایه نظیر تیدرات های کربن، مواد ازته و مواد چرب و ویتامین های گروه B باشد که نیاز غذایی ارگانیسم ها را برطرف کرده است.

از مزایای بسیار اهمیت این محیط تشخیص افتراقی دو قارچ ت. متاگروفایتیس و ت. روبروم است. این دو قارچ در تشخیص آزمایشگاهی درماتوفیت ها، غالباً ایجاد اشکال می نمایند که به علت تشابه زیاد از نظر خصوصیات ظاهری و ریزیستی آنها در محیط سابورودکستروز آگار (نگاره ۱). به همین دلیل تحقیقات زیادی برای تشخیص افتراقی این دو گونه از هم شده است. از جمله تست های افتراقی بین این دو گونه تست سوراخ کردن مو، استفاده از محیط های کورن میل آگار و اوره می باشد (۱). محیط بروموکزول پرپل کازئین - گلوکز آگار جهت تشخیص سریع این دو گونه پیشنهاد شده است و این تست معادل تست سوراخ کردن مو است با این تفاوت که در مدت کوتاه تری می توان نتیجه گرفت (۹).

کنیدی زایی ترایکوفایتون ها در محیط کشت دارای ارزش تشخیص می باشد که این کنیدی زایی در محیط های غنی خصوصاً از نظر تیامین، بهتر صورت می گیرد. به عنوان مثال، ت. ویولاسوم و ت. وروکوزوم به طور معمول فاقد ماکرو و میکروکنیدی هستند ولی اگر در محیط تیامین دار کشت داده شوند، ماکرو و میکروکنیدی به تعداد کم تولید می کنند (۱). میکروکنیدی ها همانند قطرات اشک بوده و ماکروکنیدی چماقی شکل حاوی ۵ - ۳ سلول و تعداد آن بسیار کم است. نتایج حاصل این تحقیق با مطلب فوق کاملاً همسویی داشته، بطوری که در

محیط عصاره برنج که حاوی مقدار تیامین نیز می باشد، ت. ویولاسنوم تولید تعداد کمی میکروکنیدی و به ندرت ماکروکنیدی کرده است و در ت. وروکوزوم نیز تولید میکروکنیدی را کمی تحریک کرده است.

تحریک کنیدی زایی در محیط عصاره برنج را نیز می توان به وجود ویتامین های گروه B از جمله تیامین در دانه برنج نسبت داد (۳).

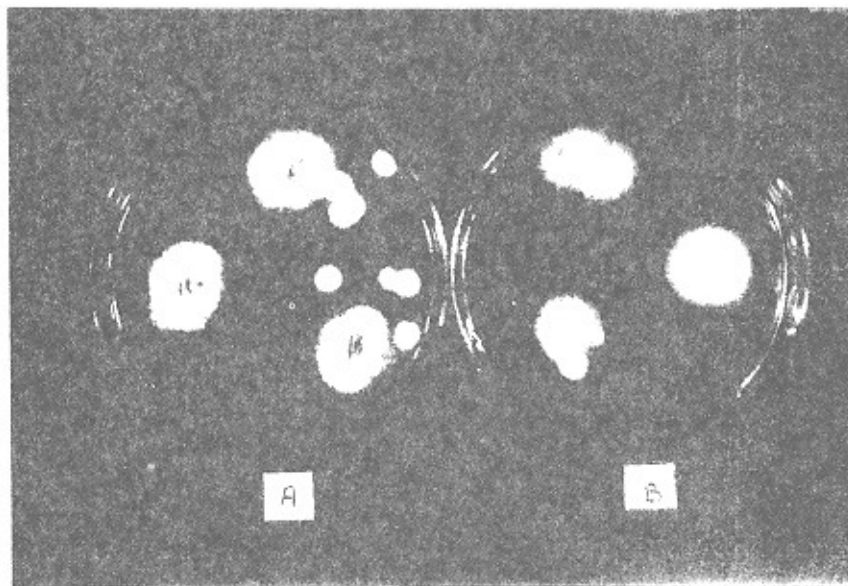
اپیدرموفایتون فلوکوزوم برای رشد نیاز مبرم به تیامین و اینوزیتول دارد (۵). از آنجا که اپیدرموفایتون فلوکوزوم در محیط تهیه شده از عصاره برنج رشد کرده، می توان نتیجه گرفت که این محیط نیازهای غذایی این قارچ را برطرف کرده است و به نظر می رسد علاوه بر تیامین دارای اینوزیتول نیز باشد.

محیط سابوردکستروز آگار به طور معمول محیطی مناسب برای رشد درماتوفیت ها محسوب می شود و علت رشد بهتر و کنیدی زایی بیشتر آنها در محیط سابوردکستروز آگار حاوی عصاره برنج را می توان به وجود مواد مغذی از جمله تیدرات های کربن، مواد ازته، مواد چرب و خصوصاً تیامین در دانه برنج نسبت داد.

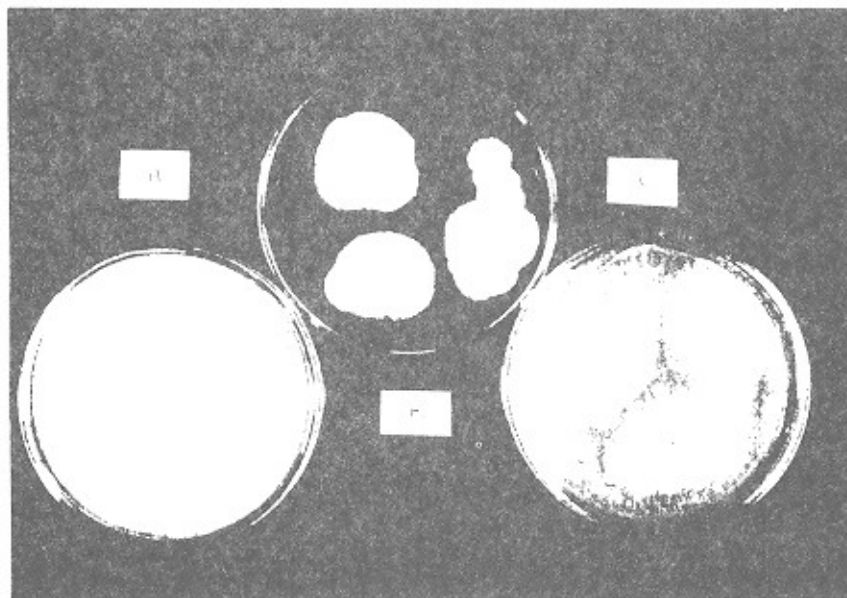
بنابراین، همانطور که مشاهده می شود استفاده از عصاره برنج در محیط کشت درماتوفیت ها دارای مزایای زیادی بوده و به سادگی نیز در هر آزمایشگاهی با حداقل امکانات قابل تهیه و استفاده می باشد.

شیرنگ ۱ - خصوصیات ظاهری و ریزینی درماتوفیت ها در محیط تهیه شده از عصاره برنج

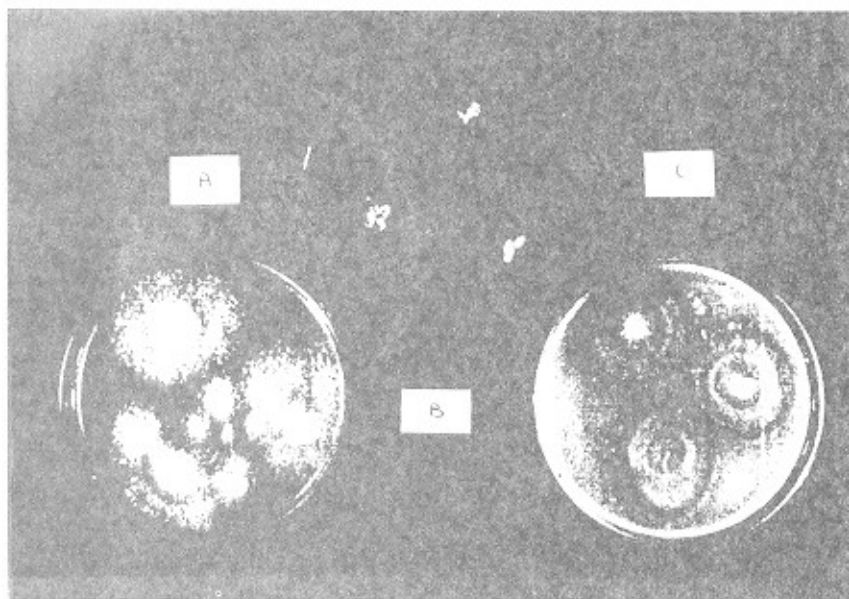
نوع درماتوفیت	زمان تشکیل کلس	بافت کلس	رنگ سطح کلس	رنگ پشت کلس	اندازه کلس در یک قطره در مقابل ۱ محیط S	کثیفی زاین
ت. ماکروگرافیتیس (وازیه ساگروفلاتیس)	روز سوم	حاشیه پرتزی	مرکز زرد گرم اطراف سفید	زرد گرم	در برابر محیط S	بیکر و ماکروگرافیدی
ت. روزوزوم	روز پنجم	پرتزی	سفید - پس از ۸ روز دارای رنگانه قرمز	گرم - پس از ۸ قرمز	بزرگ تر از محیط S	بیکر و ماکروگرافیدی
ت. دیلاستوم	روز دهم	پوسنی - رشد ششای کمی پس خوردده در مرکز	ابتدا سفید - پس از چند روز سرخ مایل به پیش	گرم - در مرکز سرخ مایل به پیش	تقریباً اندازه محیط S	بیکر و ماکروگرافیدی
ت. روزوکوزوم	روز دهم تا دوازدهم	پوسنی	سفید تیری	سفید گرم	تقریباً اندازه محیط S	بیکر و ماکروگرافیدی
ت. لیرول لاینس	روز هشتم	پوسنی	سفید صر رنگ	سفید گرم	بزرگ تر از محیط S	بازار
م. کلس	روز سوم	پرتزی - رشد ششای	زرد سفیدی	زرد سفیدی	در برابر محیط S	بیکر و ماکروگرافیدی
م. جیستوم	روز سوم	پرتزی - قطرات ششای حاشیه مفرس	مرکز تیره با شیر تیره ای اطراف سفید	دار پیش	در برابر محیط S	بیکر و ماکروگرافیدی
ا. تلوکوزوم	روز هفتم	پرتزی - رشد ششای	زرد مایل به سر پسته ای	زرد تیره	تقریباً اندازه محیط S	ماکروگرافیدی



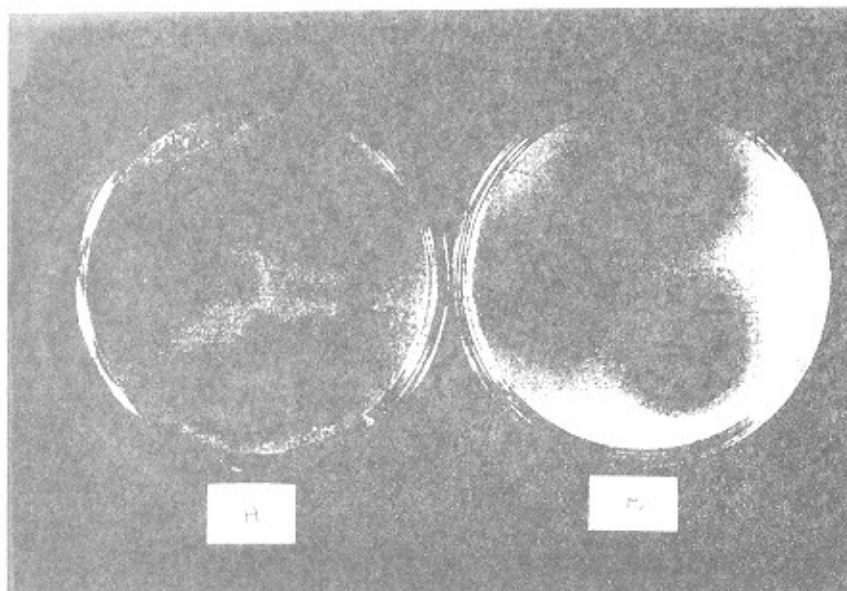
نگاره ۱- مقایسه منظره کلنی ت. متاگروفایتیس (A) و ت. روبروم (B) در محیط سابورودکستروز آگار



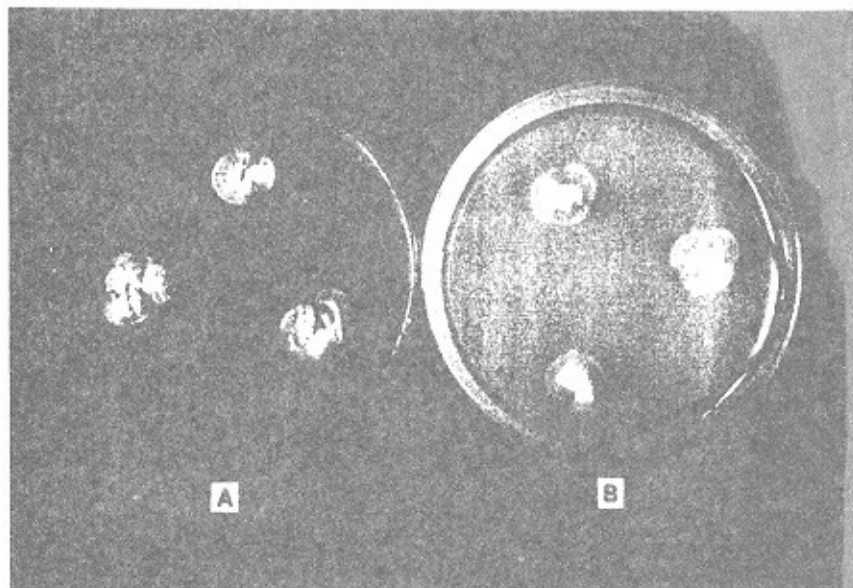
نگاره ۲- منظره کلنی ت. متاگروفایتیس: (A) در محیط برنج، (B) در محیط آفتابگردان، (C) در محیط ذرت



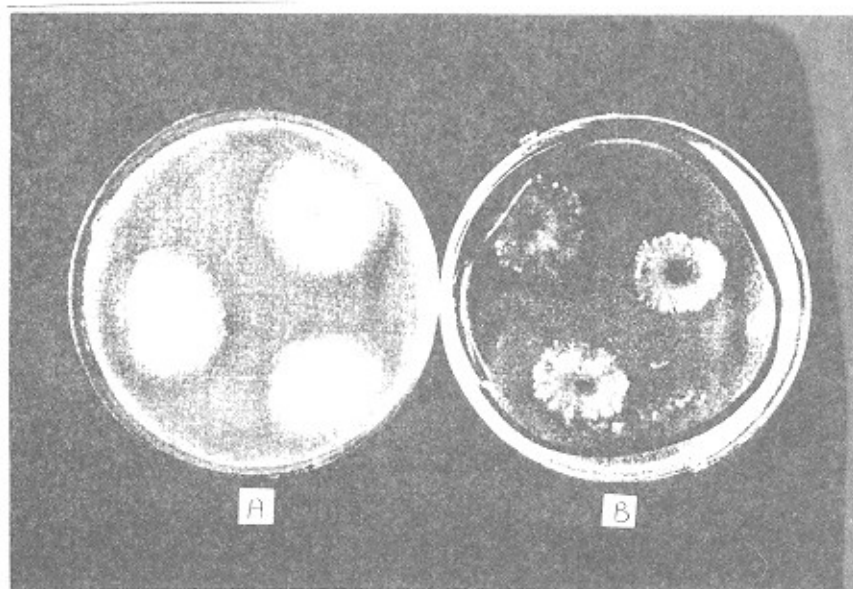
نگاره ۳ - منظره کلنی ت. روپروم : (A) در محیط برنج، (B) در محیط آفتابگردان، (C) در محیط ذرت



نگاره ۴ - منظره پشت کلنی ت. روپروم : (A) در محیط برنج، (B) در محیط ذرت



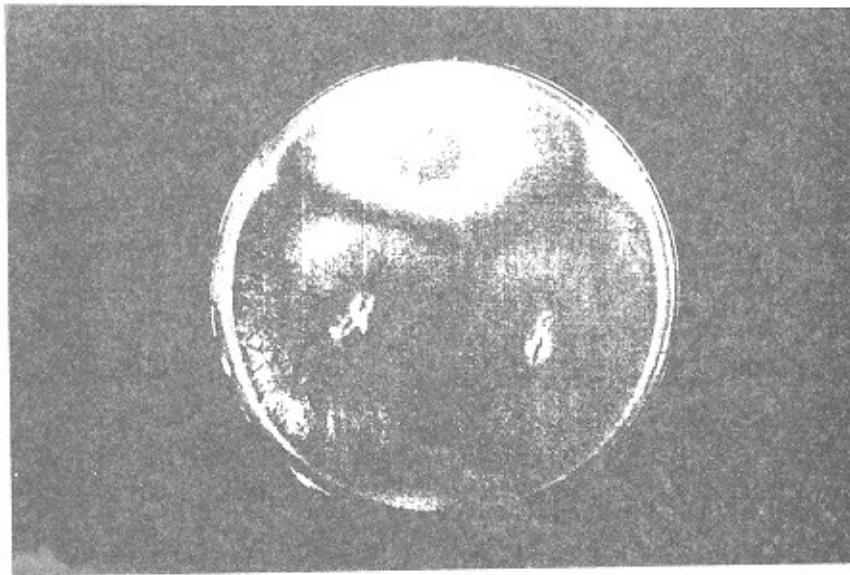
نگاره ۵ - منظره کلنی ت. شیونن لایبی : (A) در محیط کتان سفید، (B) در محیط برنج



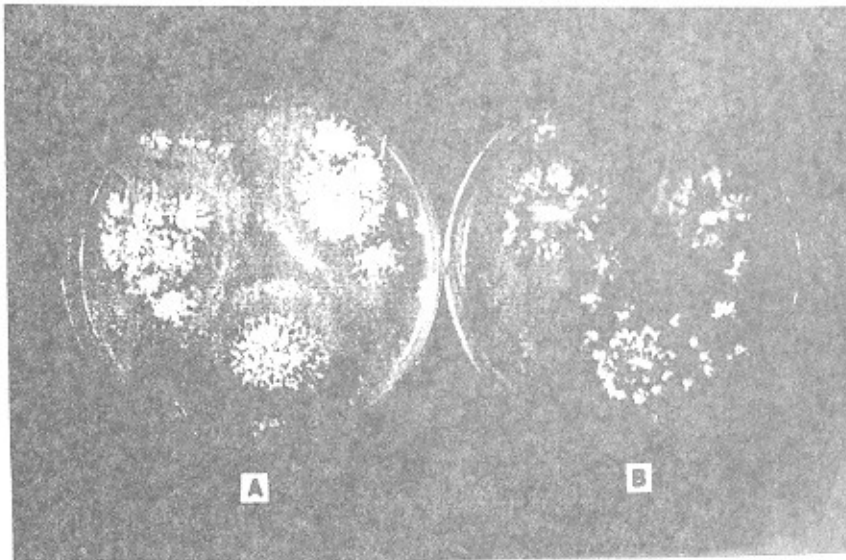
نگاره ۶ - منظره کلنی ت. ویولاستدم : (A) در محیط کتان سفید، (B) در محیط برنج



نگاره ۷ - منظره ریزینی ت. ویولاستدم در محیط آفتابگردان. کتان سیاه و برنج
(میکروکونیدی ها)



نگاره ۸ - منظره کلنی م. کنپس در محیط برنج



نگاره ۹- منظره کلنی م. جیبستوم: (A) در محیط ذرت. (B) در محیط بونج

کتابنامه

- ۱- امامی-مسعود: کسودبچه - پریشوش مقدماتی، مهین زینی - فریده (۱۳۷۳): تاراج شناسی پزشکی، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲- زرگری، علی (۱۳۷۳): گیاهان دارویی، انتشارات دانشگاه تهران.
- 3- Aly R (1994): Culture media for growing dermatophytes. *Journal of the American Academy of Dermatology*, 31:S104-S108.
- 4- Donald L. (1994): An overview of common dermatophytes. *Journal of the American Academy of Dermatology*, 31: S112-S116.
- 5- Phipot CM (1997): The use of nutritional tests for the differentiation of dermatophyte Sabourandia, 15: 141-50.
- 6- Rezusta A, Rubio MC and Alexander MC (1991): Differentiation between *T. mentagrophytes* and *T. rubrum* by sorbitol Assimilation, *Journal of Clinical Microbiology*, PP: 219-20.
- 7- Rippon JW (1988): *Medical Mycology*, third edition, W.B.Saunders Co.
- 8- Shadomy HJ and Philpot CM (1980): Utilization of standard laboratory methods in the laboratory diagnosis of problem dermatophytes. *Am J Clin Pathol*, 74: 197-201.
- 9- Summer BRC, Rosenthal SA and J Kang (1988): Rapid method of differentiation of *T. rubrum* from *T. mentagrophytes* related dermatophyte species, *J Clinical Microbiology*, 26(11): 2279 - 82.